

PODRUHÉ NA TRŮNU

**KANOISTA MARTIN FUKSA OVLÁDL ANKETU
ARMÁDNÍ SPORTOVEC ROKU**

FUKSA TĚSNĚ PŘEDČIL LEDECKOU A JE PODRUHÉ ARMÁDNÍM SPORTOVCEM ROKU!

Kanoista Martin Fuksa podruhé v kariéře ovládl prestižní anketu Armádní sportovec roku. V hlasování činovníků a trenérů Armádního sportovního centra Dukla těsně předčil sněhovou obojživelnici Ester Ledeckou. Třetí skončil kajakář Josef Dostál, loňský vítěz. Dvaatřicetiletý rodák z Nymburka si tak zopakoval prvenství z roku 2023. Nejceněnější letošní triumf zaznamenal na mistrovství světa v Miláně, kde suverénně vyhrál olympijský kilometr. K tomu přidal stříbro na pětistovce. Medaile stejné hodnoty získal i na evropském šampionátu v Račicích. Tam ale kraloval na kratší distanci. V kategorii C1 zároveň nenašel přemožitele v celkovém pořadí Světového poháru.

„V armádě jsme si všichni rovni, nechci se vydvíhat nad ostatní. Jsem rád, že se sezona povedla a mohu zažívat nejlepší roky, a nejen ty sportovní,“ poznamenal Fuksa s úsměvem. Ledecká rovněž prožila velmi krásnou sezonu, když zářila na obou světových šampionátech. Na snowboardu se stala světovou šampionkou v paralelním obřím slalomu, stříbro brala v paralelním slalomu. Na lyžích si na krk pověsila bronz ze sjezdu. Stala se tak prvním sportovcem, který v jednom roce vybojoval medaile na dvou různých šampionátech pod hlavičkou mezinárodní federace FIS. Kajakář Josef Dostál obhájil na MS v Miláně zlato na pětistovce. Do sbírky přidal na téže trati i bronz z ME v Račicích.

V TOP 6, která se vyhlašuje od roku 2024, se dále objevili moderní pětibojář Matěj Lukeš, vodní slalomář Jakub Krejčí (oba vybojovali své první individuální medaile na MS) a běžec na lyžích Michal Novák, tahoun české reprezentace.

Další ocenění i rozlučka

Ocenění pro nejlepšího juniora získala moderní pětibojářka Lucie Hlaváčková, držitelka stříbra z mistrovství světa v maďarském Székesfehérváru. Cenu za malý kolektiv roku si odnesli parašutisté z Dukly Prostějov, mistři Evropy v kombinaci a přesnosti přistání. Jako tradičně byly na slavnostním večeru v Domě armády vyhlášeny kategorie Unie armádních sportovních klubů. Po vyzvání moderátorem akce Martinem Dejdařem, jenž publiku coby populární herec všeuměl také zazpíval, si na pódium pro hlavní cenu přišel parašutista Oldřich Šorf, vítěz celkového hodnocení Světového poháru v přesnosti přistání.

S aktivní kariérou se za aplausu zaplněného sálu rozloučil moderní pětibojář Martin Vlach. K jeho největším úspěchům patří 5. místo na olympijských hrách v Tokiu či individuální bronz na ME 2019. Za dlouholetou činnost ve službách ASC Dukla se děkovalo také legendárnímu diskaři Imrichu Bugárovi.

Ředitel děkoval za podporu sportovcům

Pavel Benc, ředitel ASC, při svém proslovu neopomněl zmínit nejen špičkové výkony sportovců Dukly, ale zároveň vyzdvihl práci jejich doprovodných týmů a rodinných příslušníků. „Jsem rád, že jsme schopni konkurovat světové elitě. A jsem hrdý, že takových sportovců nemáme málo. Být mezi nejlepšími ale není samo sebou. Bez podpory nejbližších to nejde. Leckdy je neviditelná, ale velmi důležitá. Hlavně v době, kdy nepřicházejí pouze vítězství, ale i porážky a zranění. Tímto jim za servis pro naše sportovce děkuji. Stejně tak našim úředníkům, kteří leckdy svádějí papírové války ohledně vyřizování nezbytných dokumentů. Moc si jich vážíme.“

Ředitel Kanceláře ministryně obrany Roman Hrabáčka, jemuž Pavel Benc v závěru svého projevu poděkoval za podporu armádního klubu v uplynulých čtyřech letech, pak hovořil hlavně o výjimečnosti Dukly. Ocenil především medailovou úrodu z vrcholných mezinárodních akcí. „Dosud jste jich získali 108, a to ještě sezona nekončí. Děkuji za skvělou reprezentaci. Moc mě těší, že se nejedná pouze o výborné výsledky v seniorské kategorii, ale i v té juniorské, což svědčí o kvalitní práci

trenérů a realizačních týmů. Do bohaté sbírky přispěli i parasportovci a tradičně parašutisté, které ještě čeká armádní mistrovství světa v Kataru. Takže držíme palce. Hodně štěstí pak přejí také sportovcům, kteří se pečlivě připravují na vrchol příští sezony, tedy únorové olympijské hry v Itálii.“

Vyhlášení populární ankety navštívili i další vzácní hosté. Ceny předávali Martin Doktor (sportovní ředitel Českého olympijského výboru), Jan Boháč (předseda České unie sportu) či Ondřej Šebek (předseda Národní sportovní agentury).

Text: Pavel Král, foto: CPA

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA**

HISTORIE ANKETY – PŘEHLED VÍTĚZŮ:

2025 – Martin Fuksa (rychlостní kanoistika)
2024 – Josef Dostál (rychlостní kanoistika)
2023 – Martin Fuksa (rychlостní kanoistika)
2022 – Ester Ledecká (snowboarding a lyžování)
2021 – David Kostecký (sportovní střelba)
2020 – anketa se neuskutečnila (covid-19)
2019 – Eva Samková (snowboarding)
2018 – Ester Ledecká (snowboarding)
2017 – Ondřej Synek (veslování)
2016 – Josef Dostál (rychlостní kanoistika)
2015 – Zuzana Hejnová (atletika)
2014 – Eva Samková (snowboarding)
2013 – Zuzana Hejnová (atletika)
2012 – Barbora Špotáková (atletika)
2011 – Jaroslav Kulhavý (cyklistika)

2010 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2009 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2008 – Barbora Špotáková (atletika)
2007 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2006 – Kateřina Neumannová (lyžování)
2005 – Kateřina Neumannová (lyžování)
2004 – Roman Šebrle (atletika)
2003 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
2002 – Aleš Valenta (akrobatické lyžování)
2001 – Tomáš Dvořák (atletika)
2000 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
1999 – Tomáš Dvořák (atletika)
1998 – Kateřina Neumannová (lyžování)
1997 – Tomáš Dvořák (atletika)
1996 – Miroslav Šimek (vodní slalom)

VÝSLEDKY – 29. ROČNÍK

Armádní sportovec roku 2025:

1. Martin Fuksa (rychlостní kanoistika) 263 bodů, 2. Ester Ledecká (snowboarding, sjezdové lyžování) 258, 3. Josef Dostál (rychlостní kanoistika) 197, 4. Matěj Lukeš (moderní pětiboj) 195, 5. Jakub Krejčí (vodní slalom) 124, 6. Michal Novák (běh na lyžích) 94

Junior roku: Lucie Hlaváčková (moderní pětiboj)

Trenér roku: Petr Fuksa st. (rychlостní kanoistika)

Malý kolektiv roku: 1. Hynek Tábor, Bonifác Hájek, Miloslav Kříž, Oldřich Šorf, Jiří Gečnuš (parašutismus), 2. Michal Kulich, Daniel Havel, Jakub Špicar, Radek Šlouf (rychlостní kanoistika – K4), 3. Marek Grycz, Matěj Lukeš (moderní pětiboj – štafeta)

UNIASK (Unie armádních sportovních klubů): sportovec:

Oldřich Šorf (parašutismus), **trenér:** Jan Wantula (parašutismus), **junior:** Petr Meindlschmid (atletika)

Sportovec AČR: čet. Dominik Humburger (zápasník MMA)

KAMNA HŘEJÍ NA CHATĚ, GRIL ZAMÍŘÍ DO NOVÉHO DOMEČKU. FUKSA SI CENU VYZKOUŠÍ, I KDYŽ NEVAŘÍ

Prvenství v anketě mělo pro Martina Fuksu i jeden krásný bonus. Před dvěma lety si domů vezl kamna od firmy Hass+Sohn, tentokrát to byl venkovní gril od stejného výrobce. „Kamna jsme nechali na chatě, kterou máme takovou rodinnou, a i tento venkovní gril se hodí. Plánujeme stěhování do nového baráčku, takže myslím, že na terase se bude vyjímat. Já upřímně moc negriluji, u nás je od toho tchán, který velmi dobře vaří, stejně jako manželka. Teď ale určitě nezůstanu pozadu a něco si také vyzkouším.“

Dvaatřicetiletý nymburský rodák byl z vítězství potěšen. „Sezona patřila k těm nejlepším, a já zažívám nejlepší roky, a k těm sportovním teď patří i ty životní,“ řekl bezprostředně po vyhlášení.

Pochvaloval si také delší závodní pauzu. „Vždy po konci sezony máme nějakou přestávku. Musím říci, že po olympiádě jsem ji měl nejdelší a začal trénovat až někdy před Vánocemi. To ale byla výjimka. Nyní po mistrovství světa jsem si dal měsíc a půl volna a již opět začínám přípravu. Odpočinek je hodně důležitý.“

A jak taková pauza olympijského vítěze a mnohonásobného světového šampiona

vypadá? „S dcerou jsme dělali výlety po Čechách a hlavní dovolená byla na Sicílii s rodinkou, to bylo moc pěkné. Emily zase měla víc z toho moře, pláž, voda. Bylo to skvělé, učil jsem ji i trochu plavat. Potom jsme měli s klukama takové „cyklistické soustředění“. Viděli jsme peloton závodu Kolem Lombardie, což byl velký zážitek. Celkově si to nejvíce ale užívám, když jsem doma, protože toho cestování v celém roce je hodně.“

Olympijský vítěz z Paříže momentálně už myslí na přípravu a program pro příští rok. „Bude to podobné jako letos, jenom nám tam přidali jeden závod Světového poháru, protože nyní se na olympiádu budeme nominovat z rankingu a ne z jediného závodu mistrovství světa. To je novinka.“ V plánu má zatím tři závody v elitním seriálu, mistrovství Evropy i mistrovství světa. „Uvidíme, co dáme a co ne. Tím že jde ale o žebříček, tak pojedeme asi tak nějak všechno, abych posbíral co nejvíce bodů. Na druhou stranu, kdyby mi to šlo jako dosud, tak bych mohl něco vypustit, ale to se uvidí,“ plánuje.

Příprava začne již za čtrnáct dnů, kdy vyrazí na tři týdny do Afriky, potom se krátce zdrží

doma. Následovat budou běžky v Livignu, Jizerské hory a na Vánoce bude doma. Začátkem roku stráví měsíc opět v Livignu a nejdlejší soustředění absolvuje již tradičně v Kolumbii. Pak mu již začne závodní sezona.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

MEDAILOVÁ SMRŠŤ V PENRITHU!

KREJČÍ VICEMISTREM SVĚTA VE SLALOMU

Australský Penrith se stal dějištěm mistrovství světa ve vodním slalomu, které přineslo české výpravě mimořádně úspěšnou bilanci v podobě šesti cenných kovů. Čtyři z nich získali sportovci ASC Dukla.

Fantazie na kajaku

Třidvacetiletý kajakář Jakub Krejčí předvedl životní výkon ve finále klasického slalomu, stal se vicemistrem světa! České nadšení ještě umocnil bronz Jiřího Prskavce (USK Praha). Z titulu se radoval Francouz Titouan Castryck. Šel do toho po hlavě, ostatně jak je jeho zvykem. Na rozdíl od závěrečného podniky Světového poháru v Augsburgu finálovou jízdu Krejčí na světovém šampionátu ve své mysli ustál na výbornou. Ač byly některé průjezdy na hraně, byla z toho nula na kontě trestných vteřin. Svěřenec Jana Vondry se tak po zastavení časomíry těšil z průběžného vedení, Jiřího Prskavce předstihl o pouhých sedm setin. Jenže na startu byli v tu chvíli ještě dva nejlepší slalomáři z kvalifikace. Jegor Smirnov, jenž závodil pod neutrální vlajkou, a již zmíněný Castryck. Zatímco Smirnov na trati chyboval, francouzský favorit si počínal suverénně. Po zadržnější horní pasáži v té dolní exceloval a zvítězil s náskokem 1,46 vteřiny.

„Jsem spokojený se všemi jízdami, které jsem tu předvedl. Že z toho je medaile, považuji za krásný bonus. Dokázal jsem si, že na to mám. Jsem hrozně rád, že to takhle dopadlo,“ konstatoval rodák z Českých Budějovic.

I tak našel ve své finálové jízdě rezervy. „Byla pomalejší než semifinálová. V ní jsem měl podobný čas, ale se štouchem. Neklouzalo to tolik. Byl jsem trošku sevřený stresem a nervozitou. Tenhle rok se mi ta finále podle představ moc nedařila. Tady jsem to zvládl, jsem velmi spokojený,“ netajil při hodnocení svého počínání na trati.

Slavnostní vyhlášení si velmi užil. Na stupních vítězů stál se slavným reprezentačním kolegou Jiřím Prskavcem. „Jsem rád, že jsme tam byli spolu, ale také, že jsem ho porazil,“ říkal s úsměvem ve tváři. „Ani Jiří letos nebyl spokojený s výkony ve světových pohárech. Oba jsme nepředváděli to, na co máme. Je proto skvělé, že jsme to zlomili právě na mistrovství světa, které bylo vrcholem sezony,“ těšilo ho. Už na úvod šampionátu si Krejčí připsal i bronz v časovce kayakcrossu, kde nestačil jen na Španěla Davida Llorenteho a Brita Josepha Clarka. „Každá individuální medaile se počítá, i když se nejedná o olympijskou disciplínu,“ poznamenal spokojeně.

Zlato z hlídek, bronz z kayakcrossu

Kanoistka Martina Satková (ASC) společně s Adrianou Morenovou a Gabrielou Satkovou (obě USK) ovládla závod hlídek v kategorii C1 žen. Český tým zvítězil s náskokem více než tři vteřiny před Německem a Velkou Británií. „Celou dobu jsme byly absolutně ve flow. Všechny jsme si to užívaly. Myslím, že zlato tam padlo hodně zaslouženě. Líp to dopadnout nemohlo,“ radovala se Martina. Dvacetiletý Matyáš Novák pak překvapil bronzem v hlavním závodě kayakcrossu. Po skvělých jízdách v osmiřinále, čtvrtřinále i semifinále se ve

finále prosadil v soubojích u tyčí a dojel třetí za Břitem Clarkem a Francouzem Madorem. „Je to skvělý pocit, ještě to musím zpracovat. Jízdy mi vycházely, na vodě jsem byl rychlý a stabilní. Jsem hrozně nadšený. Když jsem sem odjížděl, vůbec mě nenapadlo, že bych mohl být ve finále, nebo mít dokonce medaili,“ říkal s nadšením. Jakub Krejčí skončil po chybě v semifinále osmý.

Skvěle si vedla také Martina Satková v individuálním závodě kategorie C1, kde ji od pódia dělila necelá vteřina. „Zpětně hodnotím páté místo dobře. Ale když jsem dojela do cíle a věděla, že jsem dostala dotek a kdo ještě stojí na startu, tak jsem nevěděla, zda vůbec doufat v nějaký dobrý výsledek. Nakonec to byla vteřina od medaile, tedy jen kousek. Je to takové hořkosladké,“ poznamenala s upřímností.

Text: Pavel Král, foto: Barbora Reichová

LEDECKÁ SE ROZHODLA. NA OH UPŘEDNOSTNÍ SNOWBOARD

Po oznámení Českého olympijského výboru se program zimních olympijských her v Milánu a Cortině nemění. To znamená, že 8. února se jedou obě parádní disciplíny Ester Ledecké. Hvězda ASC Dukla se tedy musela rozloučit s nadějí, že získá medaile v paralelním obřím slalomu na snowboardu a sjezdu na lyžích.

Dát přednost prknu, na němž už roky vládne a z olympijských her má z této disciplíny dvě zlaté, či sjezdu, kde by ji zase raději viděl její trenérský tým a ve kterém letos na mistrovství světa v Saalbachu slavila bronz?

Rozhodla se pro snowboard a k tomu má v plánu ještě 12. února na lyžích super-G, v němž v Pchjongčchangu v roce 2018 vybojovala zlato. „Odmalička jsem snila, že budu jezdit na největší akce na lyžích a snowboardu. Spousta lidí mě odrazovala, což je asi ten důvod, proč mě to nutí se takhle rozhodnout,“ vysvětlovala, proč zvolila právě prkno.

Nevyslyšené žádosti

V posledních měsících se sice zástupci ČOV, lyžařského svazu i sama Ledecká snažili přesvědčit Mezinárodní olympijský výbor, aby program kvůli ní upravili, jenže marně.

„Už jsem si kvůli tomu párkrát pobrekla,“ říká na předsezonní tiskové konferenci třicetiletá sněhová obojživelnice. „Chápu, že není jednoduché zkoordinovat takovou akci. Jsem jediný sportovec, který se na poslední tři olympiády nominoval ve dvou různých sportech, proto jsem doufala, že by se to mohlo změnit. Zjevně Mezinárodní olympijský výbor tolik o přiběhy nestojí,“ říká.

Naděje na start v obou sportech se ale ještě zcela nevzdává. Připustila možnost, že by v jeden den zkusila obě klání. Byť proti tomu nyní hraje řada faktorů – musely by se poupravit startovní časy obou sportů, navíc se na lyžích závodí v Cortině a na prkně v Livignu. Přesun by musela absolvovat vrtulníkem, jenže nad olympijskými hrami je omezený letový prostor. „Red Bull mi vrtulník nabídl. Vlastně mi ho nabídl už spousta lidí, z různých zdrojů bych měla tak čtyři. Spíš by to brzdilo další věci. Ale říkám si, že proč ne. Když už tam budu,“ usmála se. Poprvé v životě si prý přeje déšť a sníh v Cortině, aby organizátoři museli sjezd odložit. „Tonoucí se stébla chytá. Pak bych to stihla. Ale zase bych musela jet trénink sjezdu, což by zasahovalo do tréninku na snowboard. Zkrátka pojedeme, co se stihne.“

Nic nezměnilo ani několik dopisů, které psala, absolvovala videohovor s tehdejší sportovním ředitelem MOV Kitem McConnellem a Irinou Gladkikhovou, která má na starosti program zimních her. Z debat se zástupci organizátorů ale měla rozpačité dojmy. „Jejich hlavní argument byl, že přes tu snowboardovou sjezdovku budou přejíždět všechny další

sporty dolů do městečka. Což je blbost, protože ta sjezdovka je nově postavená a nějak se museli dostávat dolů i předtím. A kdo znáte Livigno, víte, že je tam asi 5000 sjezdovek,“ bylo z jejích slov cítit zklamání.

Ještě by možná sjezd mohla absolvovat v týmové kombinaci žen, kde skloubí právě nejméně točivou disciplínu a slalom speciál. Na programu je 10. února a jet by ji mohla spolu s Martinou Dubovskou. „Zatím jsem o ní neuvažovala,“ přiznala. „Spíš o obřáku, kdybych měla možnost. Ale všechno bude záležet na dalším plánu světáku. Pojedu, co bude možné, ale zároveň chci, aby to dávalo smysl s ohledem na zbytek sezony. Nechci se na olympiádě zatavit a snížit si šance do dalších závodů.“

Zároveň na předsezonní tiskové konferenci přítomné ujistila, že se s největší pravděpodobností nezúčastní březnového snowboardového Světového poháru ve Špindlerově Mlýně kvůli kolizi s elitním seriálem na lyžích. „Ty budou v sezoně prioritou. Stačí, že s největší pravděpodobností přijdu o sjezd v Cortině,“ doplnila ke svým vyhlídkám trojnásobná olympijská vítězka.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

 VLS
VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

VADLEJCH V SEZONĚ BOJOVAL S ČASEM I VLASTNÍMI LIMITY. ODHODLANĚ ALE ŘÍKÁ: JEDE SE DÁL

Místo se soupeři se v sezoně pral hlavně sám se sebou. Bojoval s časem i vlastními limity. Zranění kolene oštěpaře Jakuba Vadlejcha v ambicích velmi přibrzdilo a málem také připravilo o mistrovství světa v Tokiu, kde nakonec skončil jedenáctý. I tak hledí hvězda ASC Dukla do budoucna pozitivně. „Nic pro mě neskončilo, jede se dál,“ říká odhodlaně.

V pátek 10. října jste oslavil 35. narozeniny. Udělal jste si nějakou radost?

Udělal jsem si ji s předstihem. Dva roky jsem neměl pořádnou dovolenou, teď na ni konečně došlo. S rodinou jsme odletěli do Turecka. Šlo o absolutní relax, tedy relax, jaký je možný se dvěma malými dětmi. (směje se) Měli jsme s sebou babičku, která nám nějaké chvíle ulehčila hlídáním. Bylo to příjemných deset dní.

Když se vrátíme k oštěpařské sezoně... Říká se, že všechno zlé je pro něco dobré. V přípravě jste úspěchu obětoval maximum. Bohužel nastaly okolnosti (nemoc, zranění), s nimiž nelze dopředu počítat. Nešel jste v tréninkové intenzitě trochu přes hranu?

Je fakt, že se zranění stalo i díky mé povaze. Tělo jsem vždycky tlačil na absolutní limit, a ač mi bylo 34 let, tak jsem pořád na dávkách přidával a přidával. Věci, které jsou velmi náročné na pohybový aparát, bylo moc. Hlavně těch odrazů. No, a tělo řeklo stop. Zbytečně jsem z něho tahal víc, než je zdravé. Nesčetněkrát mě podrželo, tentokrát bohužel ne. Natrhl jsem si patelární vaz, což se mi stalo také před sedmi lety na druhém kolenu. Je to vždy nepříjemné. Musí se to pořádně zhojit. Tehdy se to přihodilo ještě v přípravě, teď bohužel na jejím konci. Scházel čas, i tak jsem se snažil dostat do závodního stavu. Na MS v Tokiu jsem se už cítil moc hezky, ale byla škoda, že kvalifikace i finále proběhly během čtyřadvaceti hodin. Po prvním večeru mi to lehounce nateklo. Koleno jsem z extrémně krátkou dobu už nestihl dát do provozu schopného stavu. Finále bylo zkrátka přes závit.

Po šampionátu jste řekl, že se cítíte uzdravený a jste rád, že můžete zahájit přípravu na novou sezonu bez limitů...

Cítím se fit. V polovině července to však bylo padesát na padesát. Málem jsem účast na mistrovství světa předčasně odpískal. Ale začalo se mi házet lépe a lépe. Tělo je limitované faktorem, kolik těch ran zvládne. Dva dny jsou na regeneraci málo. Výsledky finále to jasně ukázaly. Kluci, kteří neměli žádné extrémní problémy, tak v bojích o medaile nepředvedli nic moc. Ani mně se nepovedlo dostat do stavu jako před kvalifikací. Potřeboval jsem delší prostor, a ten bohužel nebyl.

Překvapila vás jména na stupních vítězů?

Ze špičky vám 88 metrů může hodit hodně lidí. Keshorn (Walcott) celou sezonu ukazoval, že se technicky ustálil. Často končil na pódiu a tady mu to také vyšlo. Druhý Peters naopak vypadal všelijak, ale na vrcholech se často dokáže vybičovat na svá maxima. No, a třetí byl Američan, toho bych tak vysoko netipoval.

Curtis Thompson svým somatotypem mohl působit jako určité zjevení...

Závod mu vyšel nad očekávání. Vypadal v danou chvíli extrémně silný, přestože nemá figuru na devadesátimetrové vzdálenosti.

Favorité jako Julian Weber či Níradž Čopra naopak neuspěli...

U Juliana mě to velmi mrzelo. Jsme velcí kamarádi. Moc jsem mu úspěch přál, z mistrovství světa ještě nemá žádnou medaili. Před Tokiem vyhrával diamantovky, ale v Tokiu

házel pět šest metrů pod své nejlepší sezonní výkony. To se stávat nemá. Nad vším asi až moc přemýšlel, což je pro nás oštěpaře vždycky špatně.

Vy jste svůj neúspěch bral velice sportovně. Na ploše stadionu jste zůstal až do konce závodu. O čem jste po vyřazení z dalších pokusů přemýšlel?

Že v tom nejsem sám. Julian hodil tři týdny před MS v jednom závodě dvakrát za 91 metrů a pak prožije takovéto finále. To je úplně něco jiného, než byl můj případ. Být v jeho kůži, přemýšlel bych o nezdaru mnohem hlouběji. Jenže já jsem celou sezonu bojoval proti času. S pokorou jsem uznal, že kluci byli lepší. Zároveň jsem se přesvědčoval, že v mém podání přijdou ještě lepší večery. Nic pro mě tímhle nezdarem nekončilo. Jede se dál.

Jedním z krásných večerů roku 2026 by mohlo být finále v Birminghamu, kde budete obhajovat titul mistra Evropy...

Je to rok s jedním vrcholem, což je vždycky z hlediska přípravy příjemnější. Moc se těším, motivace scházet rozhodně nebude.

Běží vám v hlavě tréninkový plán na příští sezonu? Zvažujete změny?

Když ano, tak jen drobné. Na přelomu února a března každopádně znovu odletím do Afriky. Šest týdnů tam mi dá, co potřebuji. Jinak budu kombinovat Česko a Kanárské ostrovy.

ZDRAVÍ ROZHODLO. MODERNÍ PĚTIBOJAŘ VLACH KONČÍ ÚSPĚŠNOU KARIÉRU... JE ČAS SE POSUNOUT DÁL, ŘÍKÁ

Dlouholetý český reprezentant v moderním pětiboji Martin Vlach uzavřel ve 28 letech svou úspěšnou sportovní kariéru. Zásadní vliv na jeho rozhodnutí měly zdravotní komplikace.

„Na jaře mi na lékařské prohlídce některé věci nedopadly tak, jak měly. Nakonec jsem se rozhodl, že je čas se posunout dál,“ uvedl na vysvětlenou několikanásobný medailista ze světových a evropských šampionátů. „Samozřejmě bych si to raději ukončil podle svého, ne že mě k tomu dotlačí okolnosti. Pohrával jsem si s tou myšlenkou už vloni v létě. Začínal jsem s pětibojem, který se tomu dnešnímu už vůbec nepodobá. Těžko jsem to nesl.“ Z Vlachova sportovního pohledu šlo především o změnu formátu, a hlavně nahrazení parkuru překážkovou dráhou. Přesto doufal, že novinku zvládne se ctí. „Je ale fakt, že to pro mě bylo složitější, než jsem čekal. Ale nevěnoval jsem se tomu dlouho. Nemohu tedy říci, jak by mi to šlo postupem času. V parkuru jsem se pohyboval mezi nejlepšími, v této disciplíně by tomu minimálně v této sezoně tak nebylo. Nejsem tak silově vybavený, ani tolik výbušný. Koně mi seděli hezky, překážková dráha by mezi mé silné stránky zřejmě nepatřila,“ říká na rovinu.

Přesto se snažil adaptovat. „Na podzim jsme absolvovali komplexní přípravu, bez výrazné specializace na tuhle novinku. V únoru jsem však s tréninkem nuceně musel přestat.“

Za svou kariéru nasbíral řadu cenných kovů – individuálních i týmových. Čtyřikrát byl vyhlášen pětibojářem roku, na olympiádě v Tokiu obsadil páté místo. „Pár závodů mi v paměti zůstane navždy. Ale nikdy se mi v jednom závodě nepovedlo všech pět disciplín. Klíčové pro mě byly běh, střelba a jízda na koni. Když jsem dokázal všechny tyto disciplíny vyhrát, bylo z toho vždycky něco pěkného.“

Vzpomíná i na svůj první triumf ve Světovém poháru. „Zašermoval jsem podprůměrně, ale nějak jsem se prokousal do finále a v něm jsem se posunul na nejvyšší příčky. To tak nějak charakterizuje celou moji kariéru. Všechno jsem stahoval v posledních disciplínách.“

Vzpomínky na OH

Olympiáda v Tokiu pro něj byla výjimečná, přestože se konala v době covidu. On sám se navíc potýkal se zraněním ramene. S pomocí celého týmu se ale dokázal dát do přijatelného stavu a mohl závodit. V závěrečném běhu se střelbou zářil, k medaili mnoho nescházelo. Závod probíhal bez diváků, což mu paradoxně pomohlo. „Ten samotný stadion pro

padesát tisíc diváků působil majestátně. Kdyby bylo plno, asi by mi to v daný moment na pohodu nepřidalo. Po dubnovém pádu s koněm a zranění se jednalo o první parkur. Měl poctivých 120 čísel a nebyl vůbec jednoduchý. Hodně kluků jej nezvládlo,“ vzpomíná. Nepříjemnost jej potkala i před hrami v Paříži 2024. „V přípravě jsem si uštípl kus obratle, ale zásadně mě to nelimitovalo. Byly tam jiné faktory, proč mi to tam nevyšlo,“ komentoval konečné 19. místo.

Plány a touhy

Co plánuje nyní? „Od sportu si potřebuji dát pauzu. S pětibojem jsem začal ve třinácti, takže jsem ho vlastně dělal půlku života. Teď nosím v hlavě jiné projekty, které chci

vyzkoušet. V budoucnu se ale zapojení v nějaké podobě nebráním.“

V nejbližší době se chystá dokončit studium práv. „Na vysoké škole mě čeká poslední zkouška, konečně ze mě bude právník. Otec podniká, takže mu budu k ruce. Za pár dní navíc čekáme s partnerkou druhý přírůstek do rodiny. A doladit musím i svoje zdraví. Nudit se rozhodně nebudu.“

Těžké loučení s Duklou

Loučení s Duklou pro něho není snadné. Pětibojářská parta jej často držela nad vodou. „Vždycky mi přišlo hodně důležité, že mezi námi nepanovala animozita, přáli jsme si navzájem. Není to úplně standardní záležitost. Díky tomu jsem u pětiboje vydržel takhle dlouho. Těšil jsem se na tréninky, protože jsem tam měl kamarády, na závodech jsme se dokázali podpořit.“

I proto neopomene pochválit tříadvacetiletého parťáka Matěje Lukeše, kometu letošní pětibojářské sezony. „Je strašně šikovný. Zrovna on to měl se změnami nejtěžší. Na překážkovou dráhu přecházeli nejdříve dorostenci a junioři. On mezi ně ročníkově spadal a zároveň musel jezdit na koních. Skákal sem tam, což je tréninkově šilené. Teď se mu veškeré úsilí zhodnotilo. Nová disciplína mu jde, udělal velký pokrok. Když mu bude držet zdraví, bude pár let o český moderní pětiboj postaráno,“ má jasno o výkonnosti svého nástupce.

Text: Pavel Král, foto: CPA a Filip Komorous

SPRINTERŮ NA DRÁHOVÉM MS ŠESTÍ, VYBOJOVALI I DALŠÍ UMÍSTĚNÍ V TOP 10

Dvanáct dráhových cyklistů reprezentovalo Českou republiku na mistrovství světa v Santiagu de Chile. Vytrvalci z Dukly Praha, sprinter z Dukly Brno. Nejvýše dosáhlo trio David Peterka, Dominik Topinka a Matěj Tamme, které obsadilo šesté místo v olympijském sprintu. Také další jezdci v českých dresech vybojovali řadu umístění v elitní desítky, což lze považovat za velký úspěch.

„V kvalifikaci jsme porazili Japonsko, které bylo jedním z favoritů,“ těšilo Davida Peterku. „Ve druhé jízdě jsem udělal malou chybičku, přesto jsme dokázali vylepšit čas z první jízdy, ale na Francii to bohužel nestačilo,“ přidal Matěj Tamme. „Celkově to hodnotíme kladně. Tým byl kompaktní, jeli jsme rychle a šesté místo je velkým příslibem do budoucna, že bychom se s tímhle výsledkem mohli kvalifikovat na olympiádu,“ přidal Dominik Topinka. Sedmá skončila Petra Ševčíková ve scratchi, deváté místo přidala v olympijském omniu. Tím vyrovnala české maximum na MS v této

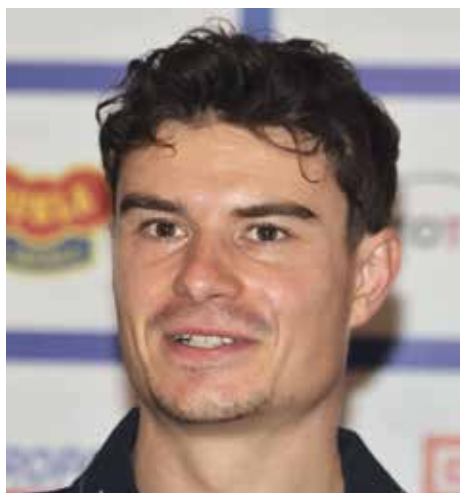
disciplíně. Lady Kozlíkové a oproti loňskému šampionátu si v omniu o jednu příčku polepšila. V ženském týmovém sprintu zajelo trio Veronika Jaborníková, Anna Jaborníková a Sára Kateřina Peterková v kvalifikaci 9. místo (48,742), což byla první nepostupová příčka. Jan Voneš projel cílem ve scratchi desátý.

Peterka obsadil sedmé místo na kilometru s pevným startem. Majitel bronz z letošního mistrovství Evropy zajel v kvalifikaci kilometru s pevným startem čas 59,870. „Zajel jsem si osobní rekord, na český rekord to bohužel nestačilo o 24 tisícín. Ale na to, že na velodromu bylo v té době jen 15 stupňů, což mi vůbec nesedí, to bylo dobré,“ hodnotil kvalifikaci český dráhař.

V závěrečný den světových bojů ještě vystoupení českých barev vylepšil Matyáš Koblížek, který ve vylučovacím závodě vybojoval skvělé osmé místo, jen o jednu příčku níže skončila Barbora Němcová v bodovacím závodě. „Od začátku se jelo rychlým tempem. Snažil jsem

se nedělat chyby a být co nejvíce vepředu, což se mi docela dařilo. Ke konci závodu jsem si už věřil na lepší výsledek, než jsem získal, ale kluci byli lepší. Takže osmé místo беру jako veliký úspěch a jsem spokojen,“ řekl Matyáš Koblížek.

Text: Jaroslav Cícha, foto: Arne Mill

Před začátkem minulé sezony byl po operaci slepého střeva a trápily jej zdravotní problémy. Letos je běžec na lyžích liberecké Dukly Michal Novák zcela v pořádku, těší se na novou sezonu a především na vrchol v podobě olympijských her. Ty se uskuteční v Turíně, ale běžci o medaile budou bojovat ve Val di Fiemme.

„Vloni v říjnu jsem byl dva měsíce bez fyzické aktivity a chodil jen na procházky. Teď mám za sebou tréninky totálně do krve, takže je to diametrálně odlišná situace. Bolí to, ale mně to dělá dobře. Jsem tam, kde jsem chtěl v přípravném období být.“

Formu, jak sám říkáte, zatím nijak nehrotíte? Jak ji tlumíte?

Mám své know-how, nechci říkat všechno, ale je to takové zvolnění na jaře. Volíme takové

NOVÁK JE ZDRÁV, SEZONU SMĚŘUJE HLAVNĚ K OLYMPIÁDĚ

tréninky, které cílí na jiné energetické systémy. Principiálně je snahou absolvovat takových tréninků co nejvíce, ale realita je trochu jiná. Člověk regeneraci potřebuje, je to takový balanc. Snažíme se tomu jít naproti.

Někde se inspirujete? Jsou to vaše nápady?

Řídím se věcmi, jak jsou. Moc nekoukám kolem, to by mohlo vést ke špatnému postupu. Je to taková evoluce s tím, jak nabíráme zkušenosti za dobu, co vrcholově závodím.

Jak takový tvrdý trénink vypadá?

Něco mezi životem a smrtí. V laktátovém tréninku jedete fakt na max. I po skončení, když byste chtěli spadnout na zem a nic nedělat, tak musíte pořád pokračovat a pak to ještě opakujete. Je to šílené, je to bolest, jinak to nedokážu popsat. Zároveň jde o něco, co mám rád. Hlavní část je krátká, může být třeba jen půl hodiny, ale když to všechno sečtu dohromady, tak to bývá kolem dvou hodin. Aktuálně takto trénuji čtyřikrát do týdne.

Co následná regenerace? Máte osvědčené postupy?

Je to spíše taková meditace, hodně používám dechová cvičení. Po bolavém tréninku má člověk laktát v těle, takže to jde vlastně samo. Ten

laktát vás trochu jako uspává. Takže doporučuji: když jste někdy ve stresu, dejte si tvrdý laktátový trénink. Perfektně tím zrelaxujete.

Jednoznačnou prioritou je pro vás olympiáda. Přizpůsobujete tomu přípravu?

To je otázka. Samozřejmě prioritou jsou olympijské hry, ale bude záležet, kde se budu pohybovat ve Světovém poháru celkově. Podle toho potom budeme stanovovat, zda nám stojí za to absolvovat všechny ty závody. Ale určitě máme v plánu před olympiádou některé vynechat, hlavně na začátku roku.

Na jaké disciplíny se zaměříte?

Podle situace. Jsem všestranný běžec, někdy to může padnout ve sprintu, někdy v distanci. Nyní to nedokážu říci.

Váš osobní trenér Vasil Husák se stal šéftrenérem celého úseku. Nebude to mít neblahý vliv na vás samotného?

Má teď na mě méně času. Jak nejsme velký tým, spousta povinností, které by měly být podle mě spíš manažerské, spadá na něj. Není to úplně jednoduché. Nemyslím, že to je dlouhodobě udržitelné.

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA

MISTŘI SVĚTA, EVROPŠTÍ ŠAMPIONI I MLADÉ NADĚJE. DUKLA SKLÍZELA UZNÁNÍ

Sportovci Armádního sportovního centra Dukla a jejich trenéři byli v Praze na Valech oceněni za výkony v letní závodní sezoně 2025. Děkonné listy za výbornou reprezentaci na vrcholných mezinárodních akcích převzali z rukou náměstka ministryně obrany Daniela Blažkovce.

V salonku Praha se sešla hvězdná společnost. Nescházeli mistři světa, evropští šampioni ani další medailisté a jejich úspěšní nástupci v juniorských kategoriích. Gratulace přijímali rychlostní kanoisté, vodní slalomáři, veslaři, parašutisté, atleti, moderní pětibojaři či cyklisté. Opomenout nelze ani orientační běžce, Tomáš Krívda i Tereza Rauturier však nedávno nastoupili do kurzu vojenské základní přípravy na Vojenské akademii ve Vyškově. Jen pro zajímavost. V ještě probíhající sezoně získala Dukla 110 medailí (31 zlatých, 40 stříbrných, 39 bronzových).

„Je mi velkou ctí vás jménem paní mistryně Jany Černochové přivítat u nás na resortu obrany a osobně vám poděkovat za výborně odvedenou práci a velmi povedenou sezonu. Letošní čísla v počtu medailí jsou úžasná. Jasně dokládají, že Dukla je opravdu světový klub a vy jste skvělá parta lidí,“ poznamenal Blažkovec ve svém projevu. „Tímto vám za vaše výkony děkuji. Stejně tak vašim trenérům a realizačním týmům. Za podporu pak i vašim nejbližším a rodině, kam se zpravidla vracíte dobíjet baterie. Do budoucna vám samozřejmě přeji co nejvíce úspěchů a hlavně, ať se vám vyhýbají zranění,“ doplnil.

Setkání zároveň využil k příležitosti pogratulovat olympijským vítězům Josefu Dostálovi a Martinu Fuksovi k nedávnému

vyznamenání, kterým bylo udělení medaile Za zásluhy 1. stupně u příležitosti 107. výročí vzniku samostatného Československa prezidentem Petrem Pavlem. „Určitě si to zasloužíte. Skvělá práce,“ vystřihl poklonu hvězdným rychlostním kanoistům ASC.

Právě Josef Dostál následně poděkoval za podporu, kterou Ministerstvo obrany sportovcům Dukly poskytuje. „Díky vytvořeným podmínkám jsme konkurenceschopní nejen mezi resorty, ale také v rámci české reprezentace na mezinárodní scéně. Moc si toho vážíme.“

Po udělení děkonných listů se sportovci, trenéři i čestní hosté (např. Ondřej Šebek, předseda Národní sportovní agentury či Roman Hrabáčka, ředitel Kanceláře ministryně obrany) odebrali k pohoštění, u něhož se probírala různorodá témata. Ta sportovní samozřejmě převažovala.

Text: Pavel Král, foto: CPA

